

תיאטרון
באר שבע

הביתה הביתה

דרמה ישראלית מרתקת מאת יהושע סובול בימוי: גויה לנצט

236

על המחזה

אנחנו נמצאים ברגע קריטי בהיסטוריה שלנו. המחזה מספר את סיפורם של 48 השעות הקריטיות ביותר בחיי העם היהודי ומדינת ישראל.

שארית הפליטה היהודית, ניצולי מלחמת העולם השנייה, מדפקים על שערי הארץ ולא יכולים להיכנס. מדינה יהודית תאפשר לכל היהודים המבקשים להיכנס אליה, עליה חופשית. ברגע זה אנו עדים לגורלה של משפחה אחת וסביבותיה. בארץ כמו שלנו אי אפשר להפריד את הדרמה האישית מהדרמה של המדינה.

יהודה קפלן, שהיה בשליחות היישוב, מוחזר לארץ אחרי חמש שנים באירופה, בהן עסק בעליה לא-לגאלית. הוא השאיר את אשתו, ילדיו והמשק הנרחב שלו, לבד ועזב. יפה, אשתו שבאה צעירה מאד מוינה, אינה בנויה לחיים האלה. היא נעזרת בקובה ליפשיץ שהיה פועל אצלם. הוא נעשה מנהל המשק ובסופו של דבר גם המאהב שלה.

יום לפני ההחלטה בא"ם מודיעים ליפה שמחזירים את יהודה לארץ. זקוקים לו למקרה שמיד אחרי ההחלטה תפרוץ מלחמה עם הערבים. הערבים מודיעים שלא יקבלו את החלטת החלוקה. כל המערכה הראשונה עוסקת בפחדים, בחששות, בתקוות שמעוררים שני אירועים אלה.

והנה יהודה חוזר ולצידו אישה, פליטה יהודייה שהוא מביא הביתה. בחסות זהותו של בעלה, התגנב יהודה לארץ. אבל האם זה רק זה? המפגש בין הבעל ואשתו טעון וכואב. האם יוכלו לחבר את הקרעים? ואם תוכר המדינה היהודית האם יהודה בכלל יישאר בבית, בשביל לנסות או יצא, מיד למחרת עם בוקר, "לשליחות חדשה בשם היישוב". הפעם למלחמה? גורל המדינה וגורל המשפחה שלובים זה בזה מאז ועד היום.

29.11.1947

בחסות:
הרשות לפיתוח הנגב, משרד התרבות, המדע והספורט ועיריית באר-שבע
המשכן לאמנויות הבמה שד' יצחק רגר 41 באר-שבע טל: 08-6266444

מאת: **יהושע סובול**

בימוי: **נויה לנצט**

תפאורה ותלבושות: **דנה צרפתי**

תאורה: **רוני כהן**

מוסיקה: **יובל מסנר**

כוריאוגרפיה: **מירי לזר**

עיצוב וידאו: **יואב כהן**

אמנית חול: **אילנה יהב**

בהשתתפות:

אביטל פסטרנק - יפה קפלן

ניסו כאביה - יהודה קפלן

זהר שטראוס - קובה ליפשיץ

יוסי מרשק - מיטיה רונגובסקי

סנדרה שונוולד - טובה פלדמן

עופר זוהר - חיים פלדמן

אודי בן דוד - ספקטור, מפקד בהגנה

מרב שפר - סנדרה וייס

עמית ליכט / אלונה סער - אראלה (רלי) קפלן

יוגב שכטר / עמית מוריס - מיכה פלדמן

המקום: כפר בקרבת תל-אביב

הזמן: מערכה ראשונה - בוקרו של ה-28 בנובמבר, 1947

מערכה שנייה - ליל ה-29 בנובמבר, 1947

מנהל ייצור: **יואב מהרבני**

מנהל הצגה: **איציק קריספין**

מנהל טכני: **אבי קובני**

מנהל במה: **מוטי ברהום**

עוזר במאי: **עמיחי אלהרר, שרון גייר**

תפעול תאורה: **שמואל מור, אבי זוהר, שמעון זרחי**

תפעול סאונד: **אופיר ספיר, ניר רובין**

רקווזיטור: **חנוך אברהם**

מלבישות: **רעיסה פודלובה, יהודית אלקיים**

פאנית: **רעיסה פודלובה**

בניית תפאורה: **'תיאטרונית'**

הפקה ועריכת תכנייה: **שגית בכר**

צילום תכנייה: **יוסי צבקר**

עיצוב תכנייה: **סטודיו יוכי לנג**

הפקות דפוס: **דפוס דימונה**

הסעות: **אמינות בשירות, יצחק לב**

הובלות: **משה צמח**

משך ההצגה: כשעה וארבעים דקות (ללא הפסקה)

הצגה ראשונה: 6/3/2010

למלחמות יש תוצאות / יהושע סובל

העם היהודי הוא עם במסע. הסיפור מתחיל בציווי שמצטווה אברהם "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך". אברהם עוזב את מולדתו והולך ליעד לא ידוע. בלשון ימינו אלוהים אמר לו: צא לדרך, וכשתהיה בדרך, בים או באוויר - תקבל מטרה. תשעה פסוקים יותר מאוחר, ושלושה פסוקים בלבד אחרי שאברהם הספיק בקושי לנחות בארץ כנען - וכבר הוא פותח במסע "הלך ונסוע הנגבה", וכעבור פסוק אחד בלבד הוא נמצא כבר בדרכו מצרימה. אני פותח את התנ"ך במיקרה בספר שמות פרק י"ז, ומוצא את "כל עדת בני ישראל יוצאים ממדבר-סין למסעיהם על פי יהוה". שוב העם הזה נע ונד כשהוא עוזב מקום אחד מבלי לדעת לאן הוא נע, ורק הג'י.פי.אס. שלו עומד להודיע לו לאן הוא הולך.

העם במסע, והפרט היהודי מטולטל במסע האינסופי הזה מארץ לארץ וממדינה למדינה ובמקרים רבים יד המקרה היא זו שמנחיתה אותו בארץ חדשה ולא נודעת שלא היתה מטרת מסעו בצאתו לדרך. בתקופת גירוש ספרד ופורטוגל זרמים של יהודים מוצאים את עצמם מגיעים ליוון ולתורכיה, לבולגריה ולגרמניה, להולנד וגם לאנגליה - עם ההיתר שקרומבל נותן לפליטי פורטוגל להשתקע באנגליה, שממנה גורשו היהודים בשנת 1290, בצו המלך אדוארד הראשון. מפי יהודי אנגלי שנולד באנגליה שמעתי שסבו נמלט מרוסיה עם עוד כמה יהודים על ספינת משא במטרה להגיע לאמריקה. הקברניט רימה אותם, גבה מהם את מחיר המסע לאמריקה, והוריד אותם בנמל ליברפול כשהוא מספר להם שזו אמריקה, וכך היכו אבותיו שורש באנגליה.

היהדות כמונטאליות אתנית והדת היהודית כמיסוד וקידוש המנטאליות הזאת לא התקוממו על תעתועי הגורל היהודי, אלא אף קידשו אותו. הגולה הפכה למצב ארעי-קבוע, והאיסור שהדת גזרה על דחיקת הקץ ועל זירוז פעמי המשיח הפכה את הציפיה לגאולה למחזה אבסורד נוסח הציפייה לגודו.

מבחינה זו הציונות היא תנועה שקמה כנגד הדת וכנגד המנטאליות וההיסטוריה היהודית שהיתה מסכת של עקירה ונדידה ממקומות שמהם יהודים נבעטו למקומות מקריים שאלוהים או הגורל או סתם איזה קברניט שיכור ומתעתע הועיד להם בחיפושיהם הנואשים אחר מקלט לילה או מידרך כף רגל על פני כדור הארץ. הציונות גרסה שאין לחכות עוד לכוח

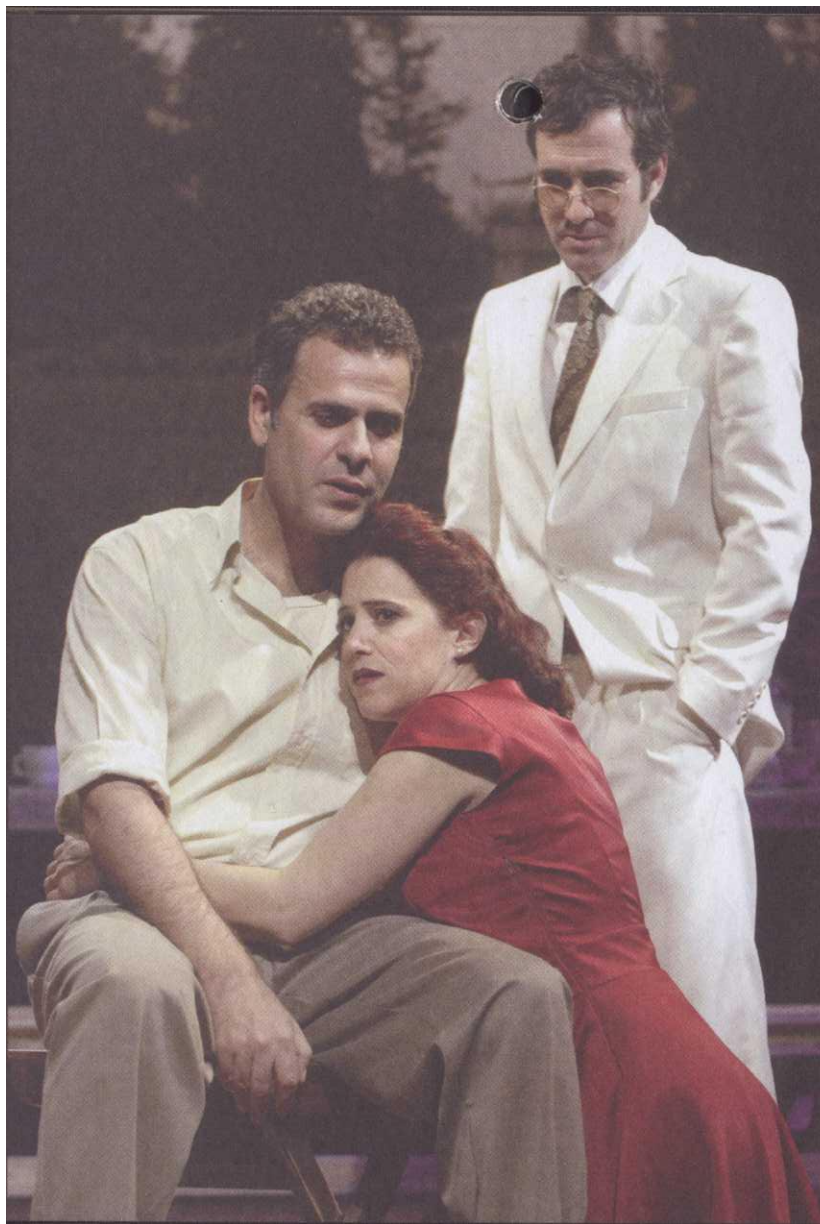
עליון שיצווה על יהודים לקום וללכת ממולדת שאינה רוצה בהם לאיזו ארץ שהגורל ימנה להם. הציונות גרסה שהיהודים חייבים לעזוב את הגולה ללא דיחוי מכוח החלטה שלהם, ולחזור לארץ שבה חטאו כנגד עצמם כשיצאו למלחמה הזויה, מיותרת וחסרת כל סיכוי כנגד האימפריה הרומאית, וכתוצאה מהחורבן שהמיטו על עצמם גלו מארצם וממולדתם, ויצאו לחפש את מזלם בארצות אחרות. היתה זו הציונות שהניעה את משפחת אבי בתחילת שנות העשרים ואת משפחת אמי בתחילת שנות השלושים למאה שעברה לנטוש את הגולה, לעלות לארץ ישראל ולייסד בה כפר.

בצילומים מהאוויר שנעשו על ידי חיל האוויר המלכותי הבריטי קודם לייסוד הכפר ב-1929 נראות אדמות בור, דיונות חול וגבעות כורכר שמשתרעות מאופק לאופק, אשר עליהן יינטעו יותר מאלף דונם של פרדסים שיחליפו את צמחיית חילף החולות, המיתנן והצחנן המבאיש ששרידים מהם יוותרו על גבעות הכורכר שנותרו בלתי מעובדות בשולי הפרדסים. הילדות שלי ושל בני דורי בשנות הארבעים של המאה הקודמת עברה במשחקים בפרדסים, בחולות ועל גבעות הכורכר בפאתי הכפר. באותם זיכרונות ילדות מסתובב בכפר השברולט של הלורד מלצ'ט שהוא אחד מבעלי הפרדסים, ובו יושב איש בחליפה מהודרת וקרחת נוצצת שמנהל את חברת מטעי ארץ ישראל, שמעבדת את הפרדסים של הלורד ושל עוד כמה משפחות של יהודים עשירים מאנגליה.

אחד הדודים שלי שמשרת בצבא הבריטי המוצב בעיראק מגיע לחופשות קצרות אחת לכמה חודשים, ובגן הילדים אנחנו מציירים ציורים שהגננת שלנו מצרפת למכתבים שהיא שולחת "לחייל שלנו" שמשרת אי-שם במידבר המערבי. פעם אחת הוא אפילו בא לבקר אותנו בגן. יום אחד הגננת באה לגן עצובה מאוד עם עיניים אדומות ונפוחות מבכי, וסיפרה לנו שה"חייל שלנו" לא יבוא יותר, כי הוא נהרג במידבר. רק אחרי שנים, "בגיל ההתבגרות", אני תופס ש"החייל שלנו" היה "חבר" של הגננת שלנו.

האבות של שני ילדים בגן שלנו לא נמצאים בכפר. הם התגייסו לצבא הבריטי ונפלו בשבי הגרמנים ביוון. את חדשות המלחמה שומעים ברדיו פיליפס ענקי שניצב בחדר הגדול של הבית. השכנים באים ערב לערב לשבת מסביב לרדיו ולהאזין לחדשות מהבי.בי.סי ומרדיו מוסקבה. לפעמים בוקע מהרדיו קול צרחני שמדבר מין יידיש מוזרה. היום אני יודע שזה היה קולו של היטלר. את כל התחנות הרחוקות האלה הרדיו קולט הודות לאנטנה שאבי מתח

בין גג הבית לעמוד גבוה שאותו תקע באדמה בקצה החצר. יום אחד כל המבוגרים שמחים וצוהלים. המלחמה נגמרה. זמן קצר אחרי זה עושים בכפר קבלת פנים גדולה לשבויים שחזרו מהשבי. המבוגרים מתלחשים על כך שאישתו של אחד השבויים שחזרו תיאלץ עכשיו לוותר על הקצין האנגלי מהקאמפ של הצבא הבריטי שבשולי הכפר. באותם ימים מגיע לכפר איש מיסתורי שמספרים עליו שהיה מרגל באירופה. יש איתו איזו אישה שמסתובבת סביבו כצל. הוא שוהה בכפר זמן מה אצל אחת המשפחות, ואז הוא נעלם ואינו מופיע עוד.

הדוד ששרת בצבא הבריטי בעיראק חוזר הביתה, והשיחות סביב השולחן הגדול הופכות לוויכוחים סוערים. דודי הוא מארכסיסט-לניניסט, אבי הוא ציוני ספקן בלתי מפלגתי שנהנה להגיד תמיד את ההפך, סבתי היא בונדיסטית שפרשה מהבונד והפכה לתומכת של גרינבוים הציוני הכללי, ודוד של אמי הוא שומר מסורת בעל השקפות קרובות לפועלי-ציון-שמאל. כולם מתווכחים עם כולם סביב השולחן הגדול, ומי שגדל ליד שולחן כזה לא מסוגל עוד לקבל שום מציאות כדבר מובן מאליו, וכל מה שמבקש להיות מובן מאליו הופך בשבילו נושא לביקורת.

באחד הלילות שוב יושבים כולם סביב הפיליפס הגדול ומקשיבים לתחנת הרדיו של "פלאשינג מדואוז" שמשדרת ממקום מיסתורי שנקרא לייק-סאכסס. מהרדיו בוקע קול שקורא בשמות של מדינות, ואחריהן באות לסירוגין המילים "יס" ו"נואו".

לפתע כולם קופצים על הרגליים, ומריעים "יש מדינה! יש מדינה!" נשמעות יריות. משתררת דממה. מישהו נכנס ואומר שאלה השומרים של הכפר שירו באוויר יריות שמחה. אבי מתרגז ואומר שזו התגרות מטופשת בשכנים שלנו מכפר תיקלי.

מישהו חשוב מהמפקדה הארצית של ההגנה מגיע ומסתודד עם המבוגרים. ממקום מיסתור מוציאים "נשק בלתי לגאלי". בחצרות הבתים חופרים מקלטים. מכסים אותם בקורות עץ ושקי חול. הכפר מתכונן למלחמה, והדוד המרכסיסט-לניניסט שהשתחרר מהצבא הבריטי מכריז ש"למלחמות יש תוצאות" ואחרי המלחמה הארץ לא תהיה אותה ארץ.

אלה החומרים שכעבור שלושים שנה, ב-1978 הופכים למחזה "הביתה הביתה".

Beethoven, trinklied schenk ein
בביצוע אביטל פסטרנק

"נבנה ארצנו ארץ מולדת", מילים ולחן משה ביק
בביצוע מקהלת האופרה של תל אביב
"שורו הביטו וראו", מילים ולחן זלמן חן
בביצוע הגבעטרון

יצירות מוזיקליות ששולבו בהצגה:

Schumann, kinderszenen op.15, Traumerei

Chopin, waltz no.16 in A flat minor,
Wladimir Ashkenazy

Juan D'Arienzo, Amarrolo

תודה מיוחדת ל:
רלף הלינגר - רדיו דוקטור שמסר
את ההקלטה של ההצבעה באו"ם,
לשימוש ללא תמורה
עודד קומאי על צילום מסך אחורי
איריס לנה על ייעוץ כוריאוגרפי
רפי בן עזרי מונכ"ל דוראל על הייעוץ
האדיב והמקצועי
שני פינס על ביצוע שיר הנושא

מלחמה - כן או לא? בורסה - כן או לא?

חיים אומר ליהודה המתלבט: "יהיה בסדר. אני אומר לך. לא תהיה מלחמה. גם הפלאח הערבי הוא איכר. הוא קשור לאדמה שלו. בן-אדם שקשור לאדמה שלו לא ייתן לזונות של פוליטיקאים לבלבל לו את המוח! הם רוצים להפסיד את הכפרים שלהם, אתה חושב? הם רוצים שהשדות שלהם יישרפו? שיהרסו להם את הבתים ויהרגו להם את הבנים? אולי יש בזה היגיון מטורף של פוליטיקאים, אבל אין בזה שום היגיון של איכרים. שמע לי. תישאר בבית. תבנה את המשק. זה מה שאתה צריך לעשות." איך היינו נראים אילולא הפוליטיקאים נהלו אותנו? כמה מלחמות היו נחסכות? כמה משפחות לא היו נהרסות? והיו גם חלומות: **חיים הנאיבי חולם:** "פה בארץ הפרט היהודי יוכל לקיים חיים יותר בטוחים, יותר יפים, יותר עשירים ממה שיש לו באירופה או באמריקה. אנחנו נקים פה חברה סוציאליסטית לדוגמא: עם מדיניות החינוך, והקואופרציה, ומשק העובדים, והמשק השיתופי.....גם על האדמות - תהיה רפורמה אגררית! במדינה העברית לא יהיה דבר כזה שהאנשים יעשו קפיטל מאדמה: כל האדמה תהיה רכוש הלאום! אתה רוצה להיות איכר - תקבל אדמה, תפסיק לעבוד את האדמה שלך-ייקחו אותה ממך!.....וגם לא תהיה שום אפשרות לעשות ביזנס מהון! לא יהיה דבר כזה שאנשים יחזיקו כסף בשביל ריבית! לא יהיה דבר כזה כמו בורסה! המדינה היהודית תתבסס רק על עבודה יוצרת! בראש ובראשונה-ידיים!"

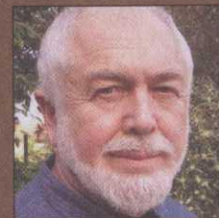
אבל ליפשיץ ה"אוונטיסט" רואה לאן זה הולך: "אתה יכול להגיד שלום למהפכה שלך שלום, לחלומות על הסוציאליזם: אנחנו נכנסים לעידן של מלחמה, וזה יקבע את האופי של המדינה. תרשום מה שליפשיץ אומר לך היום, בעשרים ושמונה בנובמבר 1947: פה יקום משק קאפיטאליסטי של מלחמה. מי ששירת את המלחמה- יתעשר. מי שלא - יאכל פירות ושאריות וכל השאר לא שווה שידברו עליו."

בין שני הקצוות האלה מתרחש המחזה. **אנחנו מדפדים באלבום תמונות ישן ורואים את עצמנו.** בשבילי מצד אחד זאת הצגה על רגע היסטורי ומצד שני זאת הצגה עלינו עכשיו. המחזה נכתב בשנות ה-70 היינו אז שלושים שנה אחרי... היום אנחנו שישים שנה אחרי... מה קרה לנו מאז? מה השתנה? עניין אותי לבדוק את הסיטואציה הזאת בפרספקטיבה של היום. ואכן המחזה מתגלה עוד יותר רלוונטי והדרך שהלכנו בה עוד יותר מסומנת... חיי כולנו מעוצבים על ידי הקונפליקט בו אנו חיים והכיוון בו החליטה המדינה והפוליטיקאים שלה להוליך אותנו. אנחנו מסתכלים על זה ועצב גדול עובר בנו. לאן הובילו כל ה"כוונות הטובות"? רצייתי שנתבונן שוב באפשרויות שהוחמצו ולא נמשיך להחמיץ את הבאות. כי אז יישאר לנו רק לכתוב עליהן מחזות "נוסטלגיים".

נויה לנצט

היוצרים

יהושע סובול

נויה לנצט

דנה צרפתי

יהושע סובול - המחזאי

מחזאי סופר ובמאי. נולד בישראל ב-1939. למד פילוסופיה באוניברסיטת הסורבון בפאריס.

כתב שישים מחזות שרובם עוסקים בנושאים קיומיים, חברתיים והיסטוריים. רבים ממחזותיו זכו להפקות בכורה עולמיות באירופה ובארצות הברית. זכה בפרסים רבים בגרמניה, באנגליה, בארצות הברית, ביפן ובישראל.

בשנות השמונים עסק בניהול אמנותי של תיאטרון חיפה ובשיתוף עם הבמאי גדליה בסר פרץ דרך לתיאטרון הישראלי אל במות העולם. מחזהו "גטו" הועלה בברלין ב-1984 בבימויו של פיטר צאדק, בהפקה שפירסמה את המחזה בעולם. "גטו" תורגם לשפות רבות וזכה לעשרות הפקות בתיאטראות מובילים בעולם.

ב-1989 הופק המחזה בתיאטרון הלאומי הבריטי בלונדון בבימויו של ניקולאס הייטנר, וזכה בפרס האיוונינג סטאנדארד ובפרס מבקרי התיאטרון של לונדון. למחזה הטוב של השנה.

בחיפוש אחר צורות חדשות לחוויית התיאטרוןית יהושע סובול והבמאי האוסטרי פאולוס מאנקר פיתחו והפיקו ביחד את הפולידרמה "אלמה" המוצגת זו השנה הארבע-עשרה ברציפות בווינה ובערים אחרות בעולם.

סובול כתב שני רומנים: "שתיקה" ו"וויסקי זה בסדר".

נויה לנצט - הבימאית

נולדה בתל אביב, בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. שיחקה בתיאטראות שונים בארץ ובארה"ב.

מלמדת בימוי במחלקת הדרמה במכללת סמינר הקיבוצים. הייתה במשך ארבע שנים חברת הועדה האומנותית של פסטיבל עכו. ביימה בסמינר הקיבוצים, בית צבי, הסטודיו של ניסן נתיב, אוניברסיטת תל-אביב ובסטודיו של יורם לוינשטיין.

בין עבודותיה: "הנשים האבודות מטרויה", "רוקדים בלונסה", "חלום ליל קיץ", "נוסע ללא מיטען", "לצאת מכאן", "הדה גבלר", "אוהבים: מנצחים ומובסים", "נוטות החסד", "בוץ", "ברקיע התשיעי". "דונה רוסיטה", "אלמנות" מאת דורפמן "מעשיית חורף" מאת שקספיר.

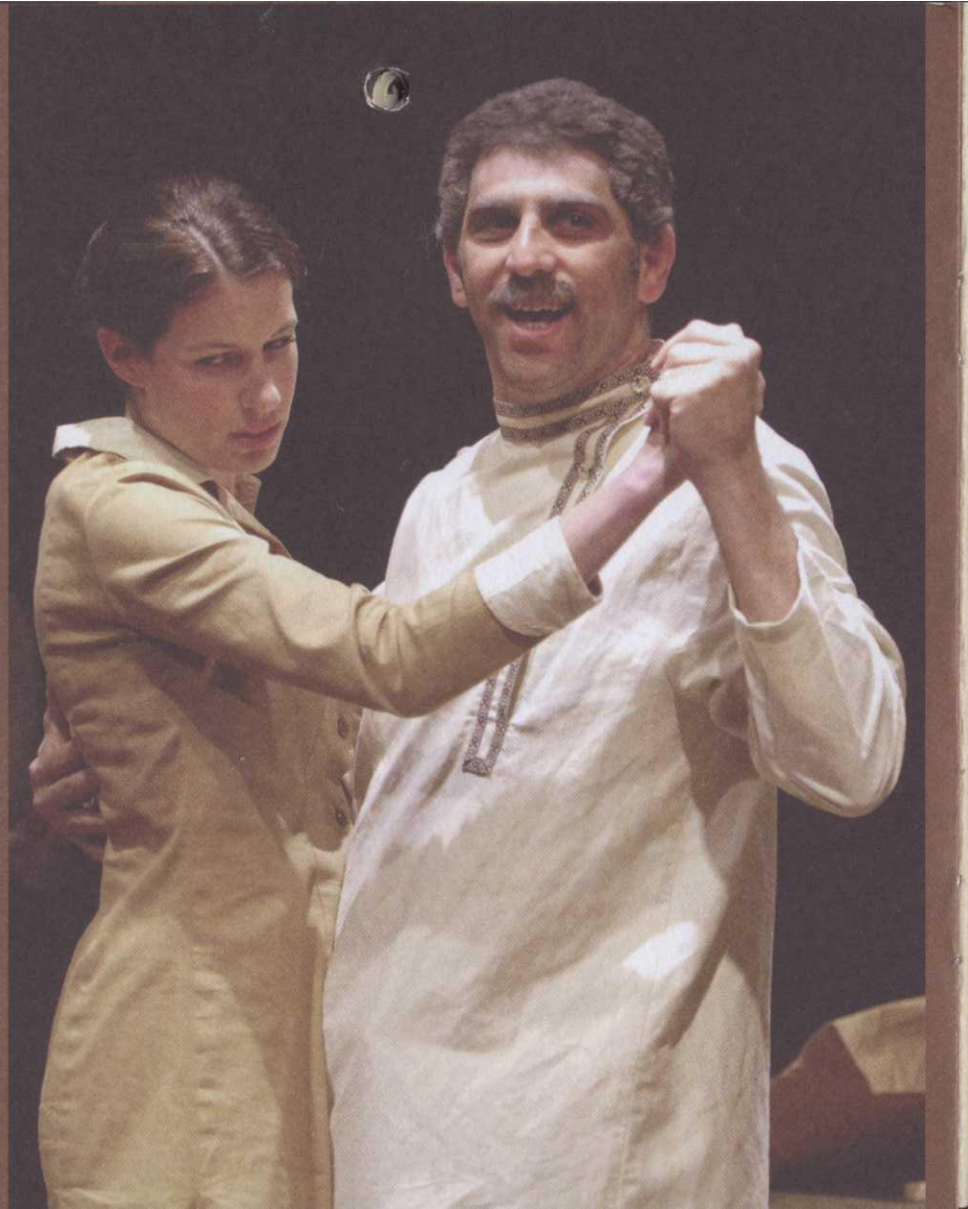
זכתה בפרס הבימוי בפסטיבל עכו.

בתיאטרון הסימטה: "א...או" בימוי, "המחברת הגדולה" עיבוד ובימוי, "אני מפחדת ממך וירג'יניה" כתיבה ובימוי. בתיאטרון חולון: "כמעט חזקה", "ערב לגילה אלמגור כתיבה ובימוי. בתיאטרון לנוער ע"ש אורנה פורת: "שלש אהבות וכלב" עיבוד ובימוי. בתיאטרון הבימה: "לא בגלל הזיכרונות" כתיבה ובימוי. "קולות" עריכה ובימוי. "כריש פטיש" תרגום ובימוי. "מען לא ידוע" עיבוד ובימוי. "מניין נשים" תרגום ובימוי. "שמונה שנים" עיבוד ובימוי. תיאטרון חיפה: "הצנזור" תרגום ובימוי. תיאטרון בית לסין: "סיבת המוות" דרמטורגיה ובימוי. תיאטרון באר-שבע: "ילדים חורגים לאלוהים" בימוי.

דנה צרפתי - מעצבת התפאורה והתלבושות

בוגרת המגמה לעיצוב במה בחוג לתיאטרון, אוניברסיטת תל-אביב. עיצבה תפאורה ותלבושות להצגות שונות, ביניהן - בתיאטרון הבימה: "1913", "מונולוגים מהואגינה", "כחול-תפוז", "פרפרים הם חפשיים", "שירלי ולנטיין", "מישהו שישמור עליי", "שבוע" (תפאורה). בתיאטרון הקאמרי: "לילה טוב אמא". בתיאטרון בית לסין, "קפה-ערבה", "אהבת חיי", "אונור" (תפאורה), "דולפינים". בתיאטרון חיפה: "Song & Dance". בתיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: "מעשה בקערה ומצקת" במדיטק חולון; "עץ הדומים תפוס". בתיאטרון החאן הירושלמי: "מאכינל" (תפאורה), "משחזר הסכינים הסיני" ו"תעלולי סקפן" (תלבושות).

רוני כהן - מעצב תאורה

מעצב תאורה להצגות רבות בתיאטרון החאן, ובשאר התיאטרונים הרפרטוארים. בין ההצגות להן עיצב תאורה: "אותלו", "המצליחים", "הקיץ", "אהובת הדרקון", הנסיכה האמריקאית", "הקסם הגדול", "תעלולי סקפן" בתיאטרון החאן. "דלתות נפתחות", "נשים לא מצירות", "בלדה ספרדית", "קומדיה של טעויות", "אפרייל הקסום", "השחף" בתיאטרון באר-שבע. "בגדי המלך החדשים", "מבקר המדינה", "מועדון האלמנות העליונות", "מלחמה" בתיאטרון הבימה. "אהבת חי", "גוד ביי אפריקה", "סרט צרפתי", "תנאים של חיבה", "מראה מעל הגשר", "ולנטינו" בתיאטרון בית לסין. זוכה פרס התיאטרון הישראלי לעיצוב תאורה בשנים: 2003-4 להצגה "האשליה" ו 2006-7 להצגה "הקיץ".

רוני כהן

יובל מסנר

מירי לזר

יובל מסנר - המוסיקאי

למד באקדמיה למוסיקה בירושלים ובבית הספר למוסיקה רימון. הופיע והקליט כנגן צ'לו עם מיטב אמני ישראל. הלחין ניגון ושר בלהקות "טאטו", "בלאגן", "רביעיית מסנר וכרמלה גרוס וגנר".

חבר בהרכב האתני אנסמבל מזרח ומערב.

היה מלחין ומנהל מוסיקלי בפרייקט הארופי הנווד Azart - ship of fools. מוסיקה להצגות - תיאטרון הבימה: "הר לא זז", "תמרה", "לאו", "אותו הים". בתיאטרון חיפה: "הקאמבק של בוריס שפילמן", "הר אדוני", "עץ אחרון בירושלים". באנסמבל תיאטרון הרצליה: "כוונות טובות". בתיאטרון בית ליסין: "תפוחים מן המדבר", "סיבת המוות". בתיאטרון באר שבע: "ילדים חורגים לאלוהים". בתאטרון לה ממה - ניו יורק: "בדידות כפולה", "בריאה", "הזונה מאוהיו", "שבוע".

זכה בפרס המוסיקה של פסטיבל עכו בהצגה הזוכה "סימטת הכיסאות הלבנים", בפרס המוסיקה בפסטיבל הצגות ילדים בחיפה בהצגה "שוקולד" ובפרס הפרינג' למוסיקה עבור ההצגה "אדם זבי דם".

מירי לזר - הכוריאוגרפית

בוגרת המסלול לתיאטרון-מחול, מכללת "סמינר הקיבוצים" בהצטיינות. כוריאוגרפית ועורכת מוסיקלית בהצגות: "לשמור על הכדור", תיאטרון "אורנה פורת", "מישהו ימות בסוף", תיאטרון הבימה.

כוריאוגרפית בהצגות: "הביתה הביתה", תיאטרון "באר-שבע"; "הרדופים", "בגלל הלילה", "ביה"ס לאמנויות הבמה, סמינר הקיבוצים; "אבסינט", במסגרת פסטיבל הבימה למחזאות פולנית, תיאטרון "תמונע"; "הקרוב הראשון בנחל קישיון", זוכת פרס ראשון בפסטיבל "תיאטרונטו לילדים", תיאטרון המדיטק; "בתולים", תיאטרון "צוותא".

שחקנית בהצגות: "אבסינט" תיאטרון תמונע, "אביב מתעורר", "ההיא מלמעלה" סמינר הקיבוצים.

תפקידים ראשיים בסרטי סטודנטים במכללת ספיר: "מכתב", "ספטמבר", "אמיגדלה".

זוכת מלגת "קרן שרת" 2008 על תנועה לבימוי.

אביטל פסטרנק - יפה קפלן

בוגרת בית צבי.

בתיאטרון באר שבע שיחקה בהצגות: "קיץ ועשן", "מחלת נעורים", "המתחזה", "ביבר הזכוכית", "מים גנובים", "ילדים חורגים לאלוהים", "אפריל הקסום", "השחף". בתיאטרון הקאמרי: "הכבש ה-16", "תפילה". בקבוצת צעירי הקאמרי: "אנטיגונה", "מעופפי רישפון". בתיאטרון הבימה: "אמדאוס", "מרוס". בתיאטרון הרצליה: "להגיד מותר הכל", "אלוהים", "גברת קליין", "איזון עדין", "ירח אלבאמה", "God". תיאטרון בית ליסין: "זהות". הופיעה במחזמר "גריז" בתפקיד סנדי. הופיעה עם יוני רכטר ועלי מוהר ב"אהובתי היחידה".

בקולנוע: "מלח הארץ", "סוף שבוע בתל אביב", "הכל מתחיל בים". בטלוויזיה: בסדרות "סיטון", "מיי פירסט סוני", "האמת העירומה", "גירושם נפלאים", כל שבת שנייה".

זהר שטראוס - קובה ליפשיץ

בוגר ביה"ס לאמנויות הבמה "יורם לוינשטיין" 2001. סיים לימודי תואר ראשון במשפטים באוניברסיטת לסטר, אנגליה, 1998. בקולנוע - "עיניים פקוחות", "לבנון", "אבדות ומציאות", "הדברים מאחורי השמש", "הדברים שמאחרי השמש", "בופור", "מארס טורקי". בטלוויזיה - "דאוס", "סרוגים", "המקום", "אולי הפעם", "אבידות ומציאות", "האקס המיתולוגי", "אמא'לה", "חיי כלב", "מישהו לרוץ איתו". "החצר" ערוץ תכלת. "כנפיים" ערוץ 1.

בתיאטרון - תיאטרון הבימה: "מישהו שישמור עליי", "טייפ", "זמן אמת", "הקומיקאים", "חתול רחוב", "צורה לאהבה". תיאטרון הרצליה: "קשר הירח". תיאטרון בית ליסין: פסטיבל הקראות 2001/2002. גיורא יהלום: "רחוק מן האמת". הפסטיבל הבין לאומי ה-12 להצגות ילדים ונוער, חיפה: "למה נשבר לפרפר".

כתב וביים: "תוצרת הארץ", קבוצת שבא נע, "הכל לטובה", "עמק הבנונת" הפקה בהשתתפות נערים משכונת התקווה. ביים את "חלום ליל קיץ" במסגרת פסטיבל "Olive" הבין-לאומי.

מנהל ובמאי להקת צופי שב"א.

מורה למשחק בביה"ס לאמנויות הבמה "יורם לוינשטיין".

ניסו כאביה - יהודה קפלן

בוגר הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין.

בתיאטרון - הפקת פרינג': "נולדו אשמים", עכו 94: "הפרגודים", תיאטרון הבימה: "סיראנו דה-ברז'ראק", "החייל האמיץ שוייק", תיאטרון ילדים ונוער: "נפש טובה", "גיא אוני", עכו 90: "לצחוק בפראות", תיאטרון תמונע: "רעב", "משחקי חברה", "רביזור", "עניין של גברים", פסטיבל תיאטרון קצר 2008: "לא תישא", הצגת יחיד "להב הפקות": "יש ילדים זיג זג". בטלוויזיה - "חובו של אהרון כהן", "פאזל", "תיק סגור", "מנדל וגורנשטיין". בקולנוע - "הכוכבים של שלומי".

יוסי מרשק - מיטיה רוגובסקי

בוגר בית צבי 1994. לימודי קולנוע באוניברסיטת ניו יורק. בתיאטרון - תיאטרון תמונע: "שיחות לילה", "השיטה", תיאטרון הרצליה: "ים יבשה ים", תיאטרון צוותא: "שלושה בלילה", תיאטרון המעבדה: "וויצק", תיאטרון החאן: "הא-הא", "יש מלחמה בחוץ", "החתונה", "What We Leave": "Absolute Theater Co, תיאטרון באר שבע: "נוכלים ואוהבים", "אם הבית", תיאטרון הבימה: "פרורים".

בקולנוע - צולם בניו יורק, "If God Had A Wrap Sheet", "הבועה", "You don't Mess With The Zohan" עם אדם סנדלר. בטלוויזיה - "טלנובלה בע"מ" ערוץ 3, "תיק סגור" ערוץ 10, "אמא'לה", "השיר שלנו", "הכל דבש" רשת, "15 דקות" YES.

סנדרה שונוולד - טובה פלדמן

בוגרת בית צבי 1987.

בתיאטרון - התיאטרון העברי: "חנה שנש", תיאטרון ילדים ונוער: "הסיפור של גילי", תיאטרון הקיבוץ: "תרנגול כפרות", תיאטרון המעבדה: "הנסיך והקיפוד", תיאטרון הבימה: "ליל העשרים", "בשפל", "הקוסם מברוקלין", "הופס והופלה", כריתת ראש" התיאטרון הקאמרי: "אשכבה", "דבורה בארון", הבכיינים", פסטיבל עכו: "הגולם", צוותא: "צפירה", תיאטרון ערבי-ישראלי: "נשים זרות".

בקולנוע - "מסעו של ג'יימס בארץ הקודש", "קרוב לבית". בטלוויזיה - "תיק סגור", "שלווה", "אבידות ומציאות", "המובילים", "הרמזור", "ויוה אספניול".

2000 - פרס ע"ש עדנה פלידל לשחקנית המבטיחה בתיאטרון, מועמדת לפרס שחקנית המשנה על תפקיד האמא במחזה "אשכבה".

השחקנים

סנדרה שומוולד

יוסי מרשק

ניסו כאביה

זהר שטראוס

אביטל פסטרנק

עופר זוהר - חיים פלדמן

בוגר בית צבי. שיחק בתיאטרון הלאומי הבימה. "הב", "על עכברים ואנשים", "חתולה על גג פח לוהט", "מסע ארוך אל תוך הלילה", "הדה גבלר", "נושים", "שלוש אחיות", "מארחים את סלואן", "כריתת ראש", "מראה מעל הגשר", "קן הקוקיה", "שבוע". בתיאטרון באר-שבע - "בלדה ספרדית". בתיאטרון נוצר - "קרנפים". בטלוויזיה - "כסף קטלני", "פאזל", "לגעת באושר", "אלטלנה", "הבילויים", "באותו הקיץ", "מילואים", "סרוגים", "על קצות האצבעות". בקולנוע - "שורו", "גמר גביע", "מלח הארץ", "אסקימוסים בגליל".

אודי בן-דוד - ספקטור

בוגר ביה"ס לאמנויות הבמה "יורם לוינשטיין" 2001. סיים לימודי תואר ראשון במשפטים באוניברסיטת לסטר, אנגליה, 1998. בקולנוע - "עיניים פקוחות", "לבנון", "אבדות ומציאות", "הדברים מאחורי השמש", "הדברים שמאחרי השמש", "בופור", "מארס טורקי". בטלוויזיה - "דאוס", "סרוגים", "המקום", "אולי הפעם", "אבידות ומציאות", "האקס המיתולוגי", "אמא'לה", "חיי כלב", "מישהו לרוץ איתו". "החצר" ערוץ תכלת. "כנפיים" ערוץ 1.

בתיאטרון - תיאטרון "הבימה": "מישהו שיסמור עליי", "טייפ", "זמן אמת", "הקומיקאים", "חתול רחוב", "צורה לאהבה". תיאטרון הרצליה: "קשר הירח". תיאטרון בית לסין: פסטיבל הקראות 2001/2002. גיורא יהלום: "רחוק מן האמת". הפסטיבל הבין לאומי ה-12 להצגות ילדים ונוער, חיפה: "למה נשבר לפרפר". כתב וביים: "תוצרת הארץ", קבוצת שבא נע, "הכל לטובה", "עמק הבננות" הפקה בהשתתפות נערים משכונת התקווה. ביים את "חלום ליל קיץ" במסגרת פסטיבל "Olive" הבין-לאומי. מנהל ובמאי להקת צופי שב"א. מורה למשחק בביה"ס לאמנויות הבמה "יורם לוינשטיין".

מרב שפר - סנדרה ווייס

בוגרת קורס משחק מול מצלמה של רותי דייכס. בוגרת בית הספר לדרמה, סמינר הקיבוצים. בוגרת החוג ללימודי תיאטרון, אוניברסיטת תל אביב. בוגרת בית הספר לקולנוע, אוניברסיטת סן פרנסיסקו, San Francisco State University. בתיאטרון: "אקו פלייבק" תיאטרון אימפרוביזציה, Teatro Orologio רומא, פסטיבל עכו 2005, "שד היער" תיאטרון קרוב, "באנס" תיאטרון הנגב, "הנשים של פיקאסו" תיאטרון הרצליה. עיצוב תלבושות: "הנשים של פיקאסו", תיאטרון הרצליה. "שנה טובה לחקלאים בצפון", הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין.

טלוויזיה וקולנוע: מגישת הפינה ב"משחק המרכזי" ערוץ 10, "Pink Subaru", "אולי הפעם 2", "החברים של נאור", "מונה שני", כתבת שטח מטורללת - באתר נענע, "הבועה", אלנבי רומנס" דרמה טלוויזיונית.

עמית ליכט-פטרן - ארז ר'לי קפלן

בת 11.5, לומדת בכתה בבי"ס לאמנויות ע"ש משה שרת בקרית אונו. חברה בלהקת השירה הצעירה של קרית אונו, בלהקת "דרך הקצב" ובקבוצת הדרמה. השתתפה בסדרה "גירושים נפלאים" המשודרת ב-YES.

אלונה סער - אראלה ר'לי קפלן

ילידת 1997 תל אביב, בתו השנייה של שר החינוך המכהן, גדעון סער. חובבת משחק מיום היוולדה... ידועה כחקיינית וקומיקאית מחוננת. בין תחביביה: בימוי והפקת סרטונים קצרים באמצעות תוכנות מחשב. לומדת בחוג לתיאטרון של ביכורי העיתים. חניכה בתנועת הצופים. זה לה התפקיד הראשון על במת התיאטרון.

יוגב שכטר - מיכה פלדמן

בן 11.5, נולד וממשיך לגדול בקיבוץ חצרים שבנגב דור שלישי למייסדי הקיבוץ. תלמיד "נווה במדבר" - בי"ס לערכי קהילה טבע ואומנות. משתתף בחוג התיאטרון של תיאטרון באר שבע. ההפקה של "הביתה הביתה" הינה ההפקה הראשונה בה משתתף.

עמית מוריס - מיכה פלדמן

בן 13, לומד ברעננה בחטיבת הביניים ה"שרון". עד גיל 11 היה בשלוש להקות: "פניני השרון" (שירה), "הורה רעננה" (ריקוד), אולפני הילדים (משחק מול מצלמה). התחיל את דרכו בטלוויזיה בערוץ ג'טיקס, השתתף בפסטיבל "על הזמן" 2007, ב"מכונת הלהיטים" בערוץ הילדים, ובפרק בסדרה "דני הוליווד" ב yes, בתכנית הבוקר "לחיות טוב" ובסדרת הטלוויזיה "מרי לו". כיכב במחזמר "אוליבר טוויסט" בבית ליסין בתפקיד הראשי. שיחק ב"איוולף הקטן" ובמחווה ליוצר השוודי אינגמר ברגמן בתיאטרון "הבימה". שיחק בסרטי סטודנטים ומדובב באולפני "אלרום" סדרות טלוויזיה וסרטים.

הקליט שיר עם עידן ניב לפסטיבל 2008 "מלאך". כיום משתתף בלהקת הילדים "קצברס" בתיפוף גוף, משחק ושירה.

אלונה סער

עמית ליכט

עמית מוריס

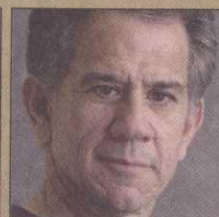
יוגב שכטר

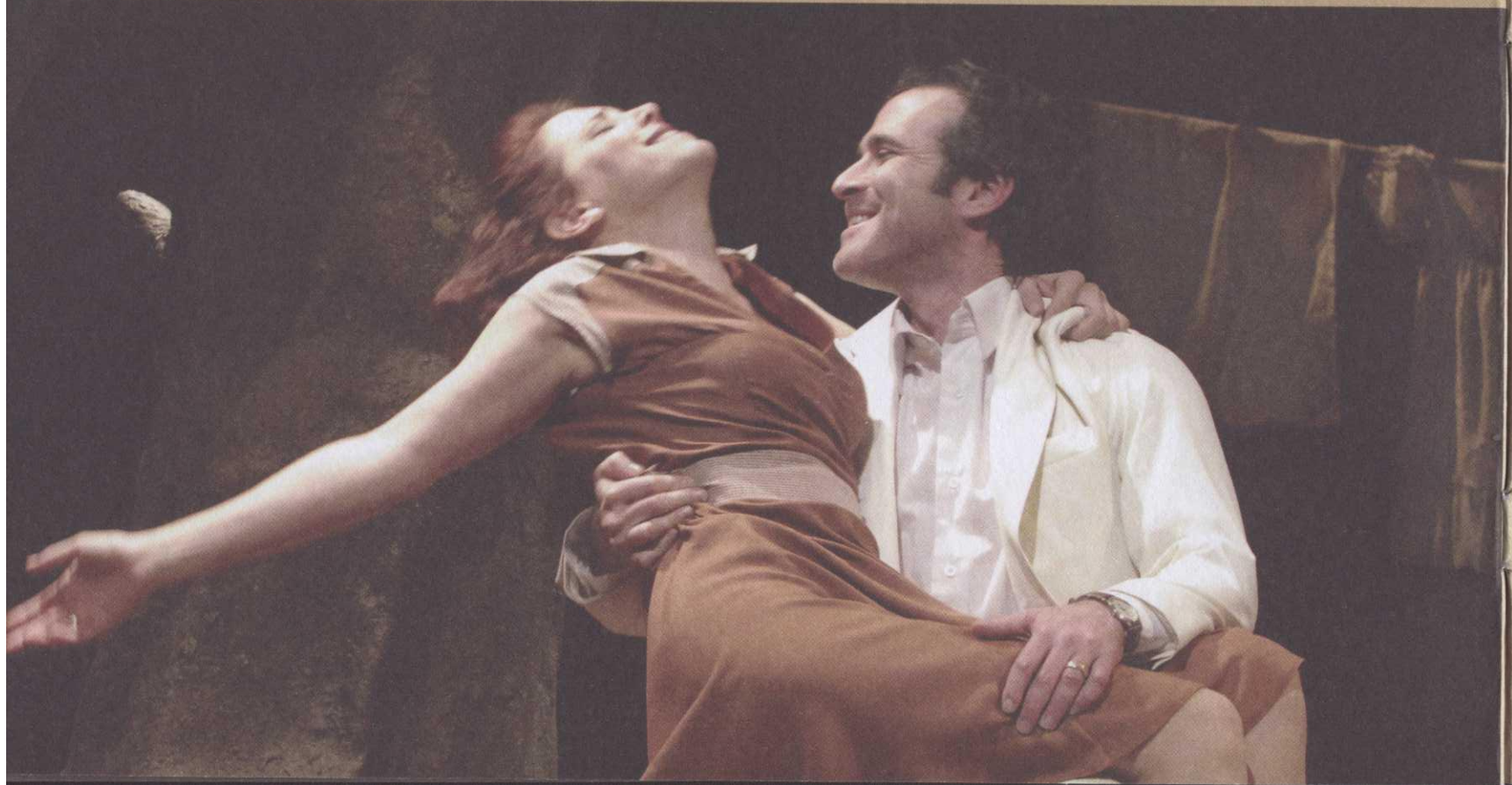
מרב שפר

אודי בן-דוד

עופר זוהר

האנשים שלנו מאחורי הקלעים

הנהלה ציבורית

יו"ר: אשר גרינבאום

פיני בדש

אהרון ידלין

משה זילברמן

אריאלה טרנר

פרופ' ג'ורג' מרקוביץ

פרופ' רבקה כרמי

אבנר מימון

דוד יוסוב

ריימונד אברג'יל

מאיר אנגלרט

חיים יוספי

אייל בוחבוט

עפרה חן

עו"ד ג'יזל אללוף

ראומה גליסקו

עליזה מנור

אריה קליימן

יוסי רייך

משה גולדפרב

דר' איתן חי-עם

גשרה שוורץ

מאיר סהר

עופר ליפשיץ

פרופ' ראובן איליה

נציגות מכירה

רויטל דידי

מזל אבר

אירית אדרי

ויקי בן עמי

נטלי ביליה

רויטל ביטון

עינב אדרי

קופאיות

שרונה גז

לימור עבדו

כרמית ספנוב

מיכל בן-אביר

מרים בן גיגי

מנהלת שיווק

אילנית אלוש

מנהלת מח' טלמרקטינג וקופה

אילנית וקנין-בקר

מכירות אזור דרום

אושרה דן

מכירות חוץ

רונית קריספין

מנהלת פרויקטים שיווקיים

ורד דהן

ממונה בטיחות

יעקב הכהן

יעוץ משפטי

קדם, גנס ושות'

מבקר חיצוני

שכטר, מאס, קריספל ושות' רו"ח

מבקר פנימי

אלברט פרץ, רו"ח

רופא התיאטרון

דר' מיקי (מייקל) גידון

מנהלת המחלקה החינוכית

יסעת יהב

מנהל מרכז מצוינות

עידן אבישר

רכז תוכן חינוכי

אלי אילן

חשבות

כנרת סברי, רו"ח

אתי סאסי, רו"ח

הנהלת חשבונות

שרה כהן

חשבות שכר והנה"ח

אילנית דחליקה

מזכירת התיאטרון

נעמי אלטר

דוברות ויחסי ציבור

שגית בכר

פרסום וקשרי חוץ

לנה ברוידו

אחזקה

רחל צנצאשוילי

מלבישות

לריטה מיגירוב

יהודית אלקיים

פאנית

רעיסה פודלובה

צוות טכני

אריה לוצ'אטו

מוטי ברהום

רוני בקר

חנוך אברהם

ג'וני סולטן

מנהלי במה ראשיים

אלי יוספי

משה הראל

יורם אלי

מנהל טכני

אבי קובני

מח' סאונד

ניר רובין

אבודרהם קובי

מנהל מח' סאונד

אופיר ספיר

תאורה

שמעון זרחי

אבי זוהר

מנהל ומעצב תאורה

שמואל מור

מנהלי הצגה

שלמה לסרי

איציק קריספין

מנהל ייצור

יואב מהרבני

מנהל המחלקה האמנותית

רפי ניב

מנהל אדמיניסטרטיבי

אורן אהרוני

מנכ"ל ומנהל אמנותי

שמוליק יפרח

נותני חסויות ותורמים

אגן מכתשים בע"מ

כימיקלים לישראל בע"מ

מגנזיום ים המלח בע"מ

מפעלי ים המלח בע"מ

מפעלי תובלה בע"מ

קבוצת פורום

קבוצת אלי להב

קרן ריץ

רותם אמפרט בע"מ

תרכובות ברום בע"מ

קרן סובל

קרן ברכה

קרן לוי לאוסון

מרחצאות וספא "נוה במדבר"

קבוצת BIG מרכזי קניות

צ'קפוינט

HOMEWARDS

An original play by: **Joshua Sobol**
directed by: **Noya Lanzet**

BE'ER-SHEVA
THEATRE

